

KÚRIA

Bfv.II.1253/2015/6.szám

A Kúria Budapesten, a 2016. év január hó 14. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A rablás büntette és más bűncselekmény miatt O. S. és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben T. L. II. rendű terhelt felülvizsgálati indítványát elbírálva a Fonyódi Járásbíróság 17.B.89/2013/59. számú és a Kaposvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Bf.463/2014/21/I. számú ítéletét T. L. II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Fonyódi Járásbíróság a 2014. május 14. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett 17.B.89/2013/59. számú ítéletében két terhelt ügyét bírálta el. Közülük a felülvizsgálati indítvánnyal érintett T. L. II. rendű terhelt bűnösségét társtettesként elkövetett rablás büntettségében [1978. évi IV. törvény 321. § (1) bekezdés] és társtettesként elkövetett közokirattal visszaélés vétségében [1978. évi IV. törvény 277. § (1) bekezdés] állapította meg, amiért őt mint többszörös visszaesőt, halmazati büntetésül 6 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg azzal, hogy a terhelt a szabadságvesztés-büntetés 4/5 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Kötelezte a terheltet bűnügyi költség megfizetésére.

T. L. II. rendű terhelt tekintetében a terhelt és védője által elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért bejelentett

fellebbezések alapján másodfokon eljáró Kaposvári Törvényszék a 2015. június 4. napján megtartott tárgyaláson meghozott 2.Bf.463/2014/21/I. számú ítéletében a járásbíróság ítéletét T. L.-t illetően annyiban megváltoztatta, hogy rablási cselekményének jogi minősítésénél az 1978. évi IV. törvény 321. § (1) bekezdés I. fordulatát jelölte meg, a társtettesként elkövetett közokirattal visszaélés vétségének megnevezését társtettesként elkövetett okirattal visszaélés vétségére helyesbítette, a terhelt feltételes szabadságra bocsátása kezdő napjára vonatkozó rendelkezést mellőzte, kötelezte őt kártérítés és járulékai, valamint a másodfokú eljárásban felmerült bünyügyi költség megfizetésére. Egyéb vonatkozásban az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen T. L. II. rendű terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt. Indítványában a terhelt több irányú kifogást fogalmazott meg. Sérelmezte, hogy az ügyében másodfokon eljáró tanács tagjai a nyomozati szakban is eljárak. Kifogásolta ügye nyomozati-ügyész szakának egyes történéseit. Az elsőfokú bírói szakot érintően nem értett egyet bizonyítási indítványai elutasításával, egyes tanúk meghallgatásának elmaradásával. A másodfokú bírói szakot érintően ugyancsak kifogásolta bizonyítási indítványai elutasítását, sérelmezte, hogy a terhelt róttakat nem követte el, mégis elítélték, és büntetése mértékét is eltúlzottnak tartotta.

A Legfőbb Ügyészség BF.1487/2015. számú átiratában a terhelt felülvizsgálati indítványát részben a törvényben kizártnak, részben alaptalannak jelölte meg. Az átiratban kifejtettek szerint a felülvizsgálati bíróság tényálláshoz kötöttsége folytán érdemben nem vizsgálhatók a terheltnek a tényállás megállapításával kapcsolatos kifogásai, az ügy felderítését, a bizonyítékok mikénti értékelését érintő észrevételei. Az átiratban kifejtettek szerint a terhelt az alapeljárás során mindvégig más ügyben jogerős szabadságvesztés-büntetést töltött, az ő vonatkozásában nyomozási bíró eljárására nem került sor. Kényszerintézkedés elrendelése, illetve meghosszabbítása kapcsán nyomozási bíró csak társával szemben hozott határozatot. A felülvizsgálat viszont bármely ok esetén is csak arra a terheltre folytatható le, akinek a javára vagy a terhelt az arra jogosult benyújtotta (BH 2013.332.). Az átiratban foglaltak szerint ugyanakkor az is megállapítható, hogy a másodfokú ügydöntő határozat meghozatalában részt vett bírák nyomozási bíróként nem jártak el, pusztán másodfokon bírálták el a nyomozási bíró által hozott határozatot, ami kizárási okként az Alkotmánybíróság állásfoglalása tükrében sem jelentkezik. A terhelt bűnösségére vont okszerű következtetésre, a törvényesen alkalmazott joghátrányra és felülvizsgálatot megalapozó eljárási szabálysértés hiányára figyelemmel is a Legfőbb Ügyészség a megtámadott határozat T. L. tekintetében történő hatályában fenntartását indítványozta.

T. L. II. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa alapján eljárva a Kúria a Be. 424. § (1) bekezdése szerint tanácsülésen, a Be. 423. § (4) és (5) bekezdésében meghatározott okokból, tehát a terhelt által megjelölt felülvizsgálati okokból, valamint a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában felsorolt eljárási szabálysértések szempontjából bírálta felül a támadott határozatot. Felülbírálata során a Kúria az említett körbe eső eljárási szabálysértést nem észlelt, a terhelt indítványát pedig - a legfőbb ügyészi észrevételekben foglaltakkal egyezően - részben a törvényben kizártnak, részben alaptalannak találta.

A terhelt indítványában foglaltakra figyelemmel előljáróban szükséges rögzíteni, hogy a büntetőeljárási törvényben a felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, mely a támadott határozat érdemi felülbírálatát kizárólag a törvényben meghatározott okokból engedi meg. A felülvizsgálat okait a Be. 416. § (1) bekezdése felsorolja, e felsorolás teljes körű, nem bővíthető. A Be. 423. § (1) bekezdésében foglaltak értelmében a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, a felülvizsgálati indítványban a jogerős határozat által megállapított tényállás nem támadható. A Be. 419. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Be. 388. § (2) bekezdése a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítás lehetőségét nem engedi meg.

E szabályozásból következően a felülvizsgálati okok körét képező jogkérdések kizárólag a jogerős határozat által megállapított tények alapulvétele mellett bírálhatók el. A jogerős ítélet történeti tényállása nem támadható és nem tehető vitássá a tényállás megállapításához vezető bizonyítás mikéntje, annak teljessége, a bizonyítékok mikénti értékelése sem.

Ebből következően törvényben kizártak a terheltnek az első- és a másodfokú bírói szakot érintő azon kifogásai, amelyek a bizonyítás teljességét, bizonyítási indítványai elutasítását állították, illetve az a hivatkozása, hogy a terhére róttakat nem követte el.

A felülvizsgálati eljárásban figyelembe vehető eljárási szabálysértések körét a Be. 416. § (1) bekezdés c) és d) pontjai határozzák meg, az alapul fekvő törvényhelyek pontos megjelölésével. E szabálysértések kivétel nélkül a bíróság eljárására vonatkozóak, amiből következően a nyomozati - ügyészi szak történései e szempontból nem vizsgálhatók.

A Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjára figyelemmel a Be. 373. § (1) bekezdés II/b) pontja értelmében felülvizsgálati ok, ha az ítélet meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró vett részt. A Be. 21. § (3) bekezdés a) pontja értelmében a bíróság további eljárásából ki van zárva, aki az ügyben nyomozási bíróként járt el. E felülvizsgálati ok szempontjából volt vizsgálandó a terheltnek az a

kifogása, mely szerint az ügyében másodfokon eljáró tanács tagjai a nyomozati szakban is eljárak.

E kifogás alaptalan. Helytállóan mutatott rá a Legfőbb Ügyészség átiratában arra, hogy T. L. terhelt az eljárás során más ügyben kiszabott jogerős szabadságvesztését töltötte, az ügyben előzetes fogva tartásban nem volt, e körben ügyében nyomozási bíró nem határozott. Helytálló a Legfőbb Ügyészség észrevétele abban a tekintetben is, hogy terhelt-társával, O. S.-sel szemben a kényszerintézkedések alkalmazása kapcsán több esetben is nyomozási bíró határozott, akinek határozatai felülbírálatában a jelen ügyben másodfokon eljáró tanács tagjai is részt vettek, azonban mindez felülvizsgálati okot nem képez. A nyomozási bíró határozatát felülbíráló, e körben másodfokon eljáró bírók nem tekintendőek nyomozási bírónak, ekként nem kizártak az ügy érdemi elbírálásából. Eljárásuk ekként eljárási szabálysértést nem valósít meg (BH 2013.328.). Ezt az álláspontot az Alkotmánybíróság 34/2013. (XI. 22.) számú határozata sem kérdőjelezte meg.

A terhelt kiszabott büntetése mértékét is kifogásolta. A Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja értelmében azonban a büntetés csak abban az esetben vizsgálható, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése megállapítható. Ilyen anyagi jogi szabálysértést a Kúria nem állapított meg, ekként a kiszabott büntetés mértéke felülvizsgálatára nem volt lehetősége.

A kifejtettek alapján a Kúria T. L. II. rendű terhelt felülvizsgálati indítványának nem adott helyt és a megtámadott határozatot a Be. 426. §-a értelmében hatályában fenntartotta.

A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének b) pontja zárja ki.

A Be. 418. §-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. §-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival, azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2016. január 14.

Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Sándor s.k. előadó bíró, Dr. Molnár Gábor Miklós s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő

Bné